

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 31

Shvende Sektion.

26de Møde.

Onsdagen den 16de Januar.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Forsaavidt dette nu tildeels indeholdt aldeles bestemte Tilskud, behøvede det maaskee ikke nogen Anerkendelse fra Rigsdagen, men en Deel deraf var tillige overladt til Finantsministerens egen Fordeling, som forøvrigt er foretaget paa en sparsommelig Maade, og navnlig er ikke hele det dertil anslaaede Beløb medgaaet. — Jeg gaaer dernæst over til Pag. 134 i Betænkningen, hvor der under Nr. 2 under Pensionsvæsenet først er Tale om en Overfridelse af 17,662 Rd. 57½ ø. fra det foregaaende Aar, som ere til Invalideforsørgelsen. Det er Summer, som allerede dengang bleve anvendte, men først nu ere undergaaede Revision, og her behøves Stadfæstelse ene og alene af den formelle Grund, at de angaae et tidligere Regnskabsaar. De paafølgende 72 Rd. ere udgivne til Trykningsomkostninger og Papir. Grunden, hvorfor de her nævnes, er kun den, at uagtet Posteringsspørgsmaalet ikke er af de Spørgsmaal, som Rigsdagens Udvalg tillægger nogen særdeles Vægt, har man dog fundet det for grovt, at de ere blevne opførte under Contoen „Efterladt“. Overfridelsen af 10 Rd. angaaer en Udbetaling til en Enke, længe efterat hendes Datter har fyldt det 18de Aar, hvoraf de vare betingede. Det er sidst oplyst, at denne Udgift nu er strøget, og altsaa er der Intet imod, at den i indværende Aar har fundet Sted, da Rigsdagens Beslutning derom naturligvis ikke kunde efterkom-

mes, forinden den var fattet. Ogsaa med Hensyn til den følgende Post skal jeg henvise til tidligere Forhandlinger, hvorunder der var Tale om den General Kragh tilstaaede Pension, nemlig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Oppasertpenge skulde regnes fuldt eller for 7/8, og hvorvidt man som Udgangspunkt for Pensionsberegningen kunde tage den Tillægspension, der var tillagt ham, førend han blev Commandant i Fredericia, eller, hvad jeg anseer for utvivlsomt, man maa regne hans samtlige Indtægter. Sagen verserer for Retten, og altsaa er der for os ikke Grund til nu saa lidet som tidligere at gøre videre end at forbeholde Statskassens Ret. — Den paafølgende Post, 135 Rd. 64 ø., er en Meerudgift til et forhenværende Bud under Lottovæsenet. Sagens Gjenstand er udsørlig forklaret i de trykte Motiver, hvoraf det sees, at Udvalget antager, at den strengere, af Revisionen antagne, Fortolkning er den, som har meest Medhold i selve Lovens Ord — der er nemlig det særegne Tilfælde, at denne lille Post er Gjenstand for en særegen Lov, og at det desuagtet eller maaskee netop paa Grund deraf er uklart, hvorfor den skal være — men at paa den anden Side den mildere Fortolkning stemmer bedst med den hele Betragtning, der synes at have ligget til Grund for Loven, at det nemlig ikke skulde være den Tid, hvori han havde baaret en vis Titel, men den Tid, i hvilken han havde været i Lottovæsenets Tjeneste under de complicerede Forhold, hvorunder disse underordnede Poster bestrides, som man har høvt for Die, og at Gjenstanden var saa ringe, at der ikke er Grund til at forfølge Sagen videre. — Naar Udvalget dernæst har foreslaaet, at en Udsættelse med Hensyn til Vart-